

Een botsing van schaakstijlen

- door Dirk Goes -

Siegbert Tarrasch was iemand met dogmatische denkbeelden, en als zodanig de exponent bij uitstek van de klassieke schaak-school. In 1904 speelde hij te Nürnberg voor de eerste keer tegen Aron Nimzowitsch, die in het schaken juist nieuwe paden zocht, en vond. Het werd een gedenkwaardige partij.

Wit:	Siegbert Tarrasch
Zwart:	Aron Nimzowitsch

1. d4 d5; 2. c4 Pc6; 3. Pf3 Lg4; 4. e3 e6; 5. Pc3 Lxf3; 6. Dxf3 Pce7; 7. Ld3 c6; 8. 0-0 f5; 9. Ld2 Pf6; 10. cxd5 cxd5

Hier stond Tarrasch op, richtte zich tot het publiek, kruiste de armen, en riep luidkeels: *“Noch nie in meinem Leben stand ich nach dem 10. Zuge so gewaltig auf Gewinn wie in diesem Fall”*.

Nimzowitsch, op dat moment nog maar een jongen van 18 jaar, liet zich niet intimideren, verbeet zijn irritatie over de door zijn tegenstander tentoongespreide flagrante arrogantie, en reageerde op de juiste manier: door het doen van sterke zetten. De partij eindigde uiteindelijk in een boeiende remise, en tussen Tarrasch en Nimzowitsch is het nooit meer goedgekomen